

Akademinis laipsnis	Magistras
Vardas ir pavardė	Eglė Jurčiūtė–Balevičienė
Institucija, padalinys	Vytauto Didžiojo universitetas, Socialinės antropologijos centras
Institucijos adresas	K. Donelaičio g. 52 – 311, Kaunas
Pranešėjo kontaktiniai duomenys (el. paštas, tel. nr.)	egle.jurciute.baleviciene@gmail.com, tel: +37062742877
Pranešimo pavadinimas	Depresyviojo metalo subkultūrinė grupė: kultūrinės raidos ypatybės ir socialinio organizavimosi principai
Raktiniai žodžiai	jaunimo subkultūra, metalo kultūra, alternatyvi kultūra, subkultūrinis identitetas

Konferencijos pranešimo santrauka (500 žodžių)

Pranešimo objektas – kol kas Lietuvoje ir pasaulyje mokslininkai netyrinėta depresyviojo metalo muzikantų ir jų gerbėjų/rėmėjų subkultūrinė grupė. Depresyvusis metalas – tai viena iš daugelio pasaulyje įsitvirtinančių naujų jaunimo (sub)kultūrinių formų. Esamuose moksliniuose tyrimuose apie depresyvųjį metalą kol kas visiškai neužsimenama, kadangi šis fenomenas pradėjo plisti tik apie 2000-uosius metus.

Pranešimo pagrindas – 2013 metais apgintas magistro baigiamasis darbas, kurį ruošiant pasitelktos įvairios tyrinėjimo strategijos ir kokybinio tyrimo metodai, tačiau pagrindiniu išėjties tašku pasirinktas 2012–06–07 – 2012–09–07 vykdytas lauko tyrimas autorei gyvenant su Švedijos depresyviojo metalo muzikantais ir dalyvaujant jų kasdienybėje įvairiuose Švedijos miestuose ir miesteliuose, integruojantis į jų natūralias aplinkas. Susidaryti platesnį ir gilesnį tiriama grupės vaizdą taip pat padėjo atlikta diskursų analizė depresyviojo metalo muzikantų ir gerbėjų interneto puslapiuose, facebook, tumblr socialiniuose tinkluose, blog'uose ir informaciniuose puslapiuose, internetinių diskusijų forumuose.

Dalyvaujančių stebėjimų metu tirta depresyvaus metalo muzikantų gyvensena natūralioje jiems aplinkoje, kur atsiskleidė jų socialinė sąveika, bendravimo būdas, vaizdinės ir žodinės išraiškos priemonės ir kt. Taip pat buvo stebimos depresyviojo metalo muzikinės ir kitos meninės išraiškos (repeticijos, koncertai, tapyba, šokis ir pan.) priemonės, užmezgami neformalūs pokalbiai su renginių dalyviais, depresyviojo metalo fanais, susitinkama su tiriamejį šeimos nariais ir pan. Giluminių pusiau struktūruotų interviu metodu apklausta šešiolika 18–48 metų žmonių: 12 vyrų ir 4 moterys. Siekiant išlaikyti ir sustiprinti ryšius su keliais pagrindiniais informantais pastaruosius trejus metus bendraujama internetinio ryšio priemonėmis – el. laiškais, Skype pokalbių programa.

Tyrimo metu remtasi įvairių jaunimo subkultūrų tyrinėtojų darbais: susipažinti su jaunimo subkultūrų tyrimais padėjo Clarke, Hall, Jefferson, Roberts (1989), Pilkington (1994), Thornton (1996), Miles (2000), Hodkinson (2002), Williams (2007). Postsubkultūrinės studijos pristatomos Muggleton (2000) ir Muggleton, Weinzierl redaguota „The Post-Subcultures Reader“ (2003). Kalbant apie jaunimo grupes globalizacijos kontekste remtasi Wulff (1995), Tomlinson (2002), Giddens (2000), Bauman (2002), Appadurai (1996) įžvalgomis. Taip pat susipažinta su įvairių sunkiojo metalo bendruomenės tyrinėtojų darbais pateikiamais „Heavy Fundamentals: Music, Metal and Politics“ (2010). Be to, remtasi Cohen (1985) bendruomenės samprata. Darbui taip pat svarbi vienintelė didesnė Lietuvos jaunimo subkultūrų tyrinėjimo monografija – E. Ramanauskaitės „Subkultūra. Fenomenas ir modernumas“ (2004).

Tyrimo metu išsiaiškinta, kad depresyvusis metalas yra globalios metalo kultūros atšaka, sudaranti atskirą, daug mažesnę subkultūrinę grupę, su kuria identifikuoja depresyviojo metalo atlikėjai ir gerbėjai, kartu išlikdami visos metalo kultūros dalimi, bet išsiskirdami savo kultūrinėmis ir socialinėmis ypatybėmis, o pastovaus išskirtinumo jausmas ryškiai nulemia subkultūrinį identitetą. Iš tyrimo duomenų galima daryti išvadą, jog depresyviojo metalo (sub)kultūros ideologija pritraukia daugiausia jaunos ir intelektualios „atstumtuosius“, nenorinčius ir nesugebančius identifikuotis su dominuojančia visuomene. Depresyviojo metalo (sub)kultūros ideologiją galima pavadinti kontra-reakcija į nustatytas ir visiems be išimties diegiamas universalias moralines ir etines normas, kurios iššaukia laisvos valios bei socialinio anarchizmo propaguotojų judėjimus. < br /> Pranešime pristatomi depresyviojo metalo subkultūrinės grupės kultūriniai bei socialiniai ypatumai, jungiantys globaliai paplitusią depresyviojo metalo kūrėjų bei gerbėjų bendriją. Remiantis lauko bei kitų tyrimų duomenimis bus pristatoma

kaip depresyviojo metalo muzikantai ir gerbėjai konstruoja ir išreiškia savo (sub)kultūrinį tapatumą, analizuojami jų pasaulėžiūros, meno kūrybos ir kultūrinės aplinkos formavimo principai, neformalios socialinės organizacijos formos bei subkultūrinės grupės identiteto konstravimas per santykį su „kitais“ – t.y. kitais metalo kultūros atstovais bei su plačiąja visuomene.
